

ger på en ungdomsuddannelse og det at komme ind på en bacheloruddannelse.

Regler skal løbende gennemses og være genstand for en dialog. Det er f.eks. vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at der arbejdes på at forkorte de lange studietider og begrænse det meget høje frafald for uddannelserne. Og her kan man jo se, at der er behov for markante forbedringer.

Derfor skal regelsanering konstant være en dynamisk proces, og derfor anser Det Konservative Folkeparti ministerens initiativ til at føre dialog med brugerne, som vi vil kalde det ude i kommunerne, for et rigtig godt initiativ. Det er jo i den dialog, at vi kan fornemme, hvor skoen trykker. I første omgang håber vi på, at det vil skabe en fælles forståelse for de områder, vi snakker om, ikke mindst for en reduktion af frafald og de lange studietider.

Kl. 19.10

Det Konservative Folkeparti kan ikke på denne baggrund støtte beslutningsforslag nr. B 135.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Marie Fugl.

Marie Fugl (SF):

SF støtter Det Radikale Venstres forslag om at afregulere universiteterne. Meningen med universitetsloven var, at universiteterne skulle have større frihed, men de bliver stadig i stigende grad bundet på hænder og fødder.

I SF mener vi, at det er helt essentielt, at den offentlige sektor sættes fri, at der sættes en stopper for den centralistiske statsstyring og detailregulering, der udøves, når det gælder plejesektoren, folkeskolen og altså universiteterne. Universiteterne skal ikke snøres ind i regler, bekendtgørelser og krav om ministergodkendelser. De skal have friheden til at forske, uddanne og tilrettelægge uddannelsesforløb uden denne kreativitetsdræbende kontrol og centralstyring.

Når vi i Danmark står så relativt stærkt forskningsmæssigt, er det jo, fordi vi har haft en lang tradition for en fri grundforskning, hvor forskere har haft tid til at fordybe sig i områder, de selv prioriterede. Man dræber simpelt hen den faglige kreativitet ved hele tiden at skulle måle, veje, afrapportere, kontrollere og konkurrere om forskningsmidlerne. Det er oven i købet også folk, der er udpeget af ministeren, som skal afgøre, hvem der vinder kampen om basismidlerne. Reelt afskaffer man demokratiet på lærean-

stalterne og indfører et omfattende, tungt og dyrt administrativt styresystem.

Også de faglige forhold og mulighederne for tilrettelæggelse af undervisning og eksamen, som der ellers i årtier har været enighed om burde overlades til universiteterne, reguleres i stigende grad centralt. Det er vel ikke særlig liberalt at ville detailstyre, hvor længe de studerende skal være om at skrive deres speciale, hvor mange minutter de må tale med deres vejleder, hvordan vejlederen skal rådgive dem, og hvordan de skal gå til eksamen.

Der bør sættes en stopper for denne centrale politiske styring af universiteterne, og derfor bakker SF op om forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Meget kan man sige om den danske universitetsdebat, men blottet for fantasi er den ikke. Når man ser på den nærmest Orwellske evne til at udvikle nysprog, som karakteriserer hele debatten, bliver man alligevel en lille smule grebet af beundring.

For tænk, at en minister og ordførere for regeringsbærende partier og for Socialdemokraterne kan stå og snakke om afregulering, samme dag som man har vedtaget en lov om universiteterne, der i detaljer beskriver, hvordan aftagerpaneler skal sammensættes, som i detaljer beskriver, hvordan evalueringen skal være, som i detaljer beskriver, hvordan sammenhængen og samarbejdet skal etableres mellem de gamle sektorforskningsinstitutioner og universiteterne. Samme dag som man vedtager det, taler man om afregulering. Det er et eller andet sted grænsløst paradoksalt og taler jo dog til ens humoristiske sans, må jeg sige.

Ellers må man jo også sige, at det endnu mere interessante her er, at man tilbage i 2002 jo vedtog en ny universitetslov. Man vedtog den, fordi man var blevet enig om, at demokrati var en skidt ting. Det der med, at medarbejderne havde medbestemmelse på deres arbejdspladser, var noget, der skulle afskaffes og erstattes af, at man valgte bestyrelser eller udpegede bestyrelser, som så kunne ansætte ledere og altså etablere et helt traditionelt hierarki på universiteterne.

Man gjorde det i en sådan grad, at det måske er blevet sådan, at Danmark sammenlignet med andre vestlige såkaldt civiliserede lande er et af